

# РЕШЕНИЕ

№ 4545

гр. София, 10.08.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,**  
в публично заседание на 14.07.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Николай Ангелов**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **650** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).  
Жалбоподателят Г. Т. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], жк Захарна фабрика,[жилищен адрес]оспорва Ревизионен акт №22002218000639-091-001/19.07.2018 г., издадени от Р. Г. Я. - орган, възложил ревизията и П. Н. Г. – ръководител на ревизията, в частта потвърден от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 1874/ 03.12.2018 г., с който по реда на чл.19 от ДОПК в качеството му на изпълнителен директор на [фирма], както следва:  
- за вноски за ЗО в общ размер на 67 501,43 лв. и лихва в размер на 23 377,62 лв., за корпоративен данък в размер на 374,51 лв. и лихва в размер на 2 769,69 лв., за вноски за УПФ в общ размер на 35 377,83 лв. и лихви в размер на 12 614,92 лв., за данък върху доходите по трудови и приравнените на тях правоотношения в общ размер на 97 494,69 лв. и лихва в размер на 33 826,73 лв., за вноски за ДОО в размер на 155 185,76 лв. и лихва в размер на 53 739,54 лв., за данък върху добавената стойност в общ размер на 149 095,52 лв. и лихва в размер на 63 918,08 лв.  
В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран.Навежда доводи за допуснати в ревизионното производство нарушения на материалния закон. Искането до съда е за отмяна на акта.  
В с.з. не се явява като се представлява от адв. И.,който моли съда да уваи жалбата по изложените в нея съображения.Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., редовно призован чрез юриск.А. моли съда да отхвърли жалбата.Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 7580лв.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

От фактическа страна се установява: Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002218000639-020-001 от 05.02.2018 г., връчена на 14.02.2018 г., изменена със Заповед №Р-22002218000639-020-002 от 09.05.2018 г. и Заповед №Р-22002218000639-020-003 от 08.06.2018 г., издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Г. Т. Д., като представляващ на [фирма]. Ревизията е за установяване на отговорност на лицето по чл. 19 от ДОПК задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2012 г., за задълженията за осигурителни вноски, в качеството на осигурител, за фонд ДОО за периода от 01.12.2011г. до 31.12.2016 г., за УПФ за периода от 01.12.2011 г. до 31.12.2016 г., за ЗО за периода от 01.12.2011 г. до 31.12.2016 г., за задълженията за данък върху добавената стойност по Закона за данък добавената стойност /ЗДДС/ за отделни данъчни периоди от 01.12.2011 г. до 30.09.2014 г., за задълженията за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периода от 01.12.2011 г. до 31.12.2016 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002218000639-092-001 от 22.06.2018 г., връчен на 22.06.2018 г. Срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх.№24-12-125#5/06.07.2018 г. Същото е прието за процесуално допустимо от органите по приходите, а разгледано по същество за неоснователна.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218000639-091-001 от 19.07.2018 г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията /съгласно Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г./, и Е. Д. П.-С. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 12.09.2018 г.

С ревизионния акт на Г. Т. Д. е ангажирана отговорност на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за деклариращи, но невнесени задължения, както и определени допълнителни задължения с ревизионни актове на [фирма] /предходно наименование [фирма]/ за вноски за ЗО в общ размер на 67 501,43 лв. и лихва в размер на 23 377,62 лв., за корпоративен данък в размер на 374,51 лв. и лихва в размер на 2 769,69 лв., за вноски за УПФ в общ размер на 35 377,83 лв. и лихви в размер на 12 614,92 лв., за данък върху доходите по трудови и приравнените на тях правоотношения в общ размер на 97 494,69 лв. и лихва в размер на 33 826,73 лв., за вноски за ДОО в размер на 155 185,76 лв. и лихва в размер на 53 739,54 лв., за данък върху добавената стойност в общ размер на 149 095,52 лв. и лихва в размер на 63 918,08 лв.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения ревизионен акт.

Процесната ревизия е втора за лицето на посоченото основание и е във връзка с Решение №109/23.01.2018 г., с което РА №22221217000468-091-001/26.10.2017 г. е отменен и преписката е върната за нова ревизия.

С Протокол №1395555/04.04.2018 г. са приобщени доказателства от досието на [фирма], както следва: РА №Р-22221217000468-091-001 от 26.10.2017 г. и РД №Р-22221217000468-092-001/17.08.2017 г., ведно с приложенията и доказателствата към тях.

Предвид разпоредбата на чл. 20 от ДОПК, съгласно която в случаите по чл. 19, обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, в случая [фирма], с искане за предоставяне на информация ревизиращият екип /в предходното ревизионно производство/ е изискал от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. данни относно предприетите действия по събиране и обезпечаване на публичните задължения на това дружество.

Получен е отговор с придружително писмо с вх. №59-00-506#10/12.05.2017 г., и са представени документи, доказващи предприетите действия, свързани с наложените обезпечителни мерки, водещи до несъбираемост на задълженията на юридическото лице [фирма] по РА №22142141207074/19.03.2013 г., РА №2214-[ЕГН]/11.07.2014 г., както и доказателства за липса на имущество на дружеството, спрямо което да се проведе изпълнението или обезпечението на публичните вземания. Образувано е изпълнително дело №22150010516/2015 г., наложени са запори върху банковите сметки на дружеството, които са без авоари.

С цел установяване на факти и обстоятелства, на основание чл. 37, ал. 2 и 3, чл. 53, чл. 56 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице ИПДПОЗЛ №Р-22002218000639-040-001/23.04.2018 г. Представени са документи и писмени обяснения с вх. №24-12-125#1/23.05.2018 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], приключили с протоколи, подробно описани в РД.

В процесната ревизия органите по приходите са установили, че за ревизирания период от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г. Г. Т. Д. е член на орган на управление - председател на Съвета на директорите, изпълнителен директор и акционер в дружеството [фирма]. За същия период [фирма] се представлява от Г. Т. Д..

В РД са изложени подробни аргументи по отношение произхода на задълженията, за които е ангажирана отговорност. Констатациите се изразяват в следното:

- За задълженията за корпоративен данък, за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, вноски ДОО, ЗО и УПФ са декларирани от [фирма] но не са внесени. От приобщения РА №[ЕГН]/11.07.2014 г. е констатирано, че не са извършени корекции на декларираните от дружеството резултати за посочените по горе задължени за данъци и осигурителни вноски. Тъй като не са внесени, са установени като задължение. Останалите задължения за посочените данъци и осигурителни вноски, попадащи в обхвата на цитираната ревизия, също са декларирани, но не са внесени в търговското дружество, за което са приобщени подадените декларации за периода от 01.12.2013 г. до 31.12.2016 г.

- За задълженията за ДДС, определени с РА №[ЕГН]/11.07.2014 г. и РА №[ЕГН]/19.03.2013 г., е установено, че са в резултат на непризнато право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

- За задължения за ДДС за периода от 01.12.2013 г. до 30.09.2014 г. са декларирани от [фирма], за което са приобщени подадените СД по ЗДДС, но не са внесени.

Органите по приходите са извършили анализ на нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК и са

формирали следните изводи:

По отношение изпълнението на първата материално-правна предпоставка по чл. 19, ал. 1 ДОПК, а именно: лицето, субект на отговорността да има качество на управител или на член на орган на управление към момента, към който са установени публичните задължения, ревизиращият екип е установил, че жалбоподателят е член на орган на управление – председател на съвета на директорите и изпълнителен директор на [фирма] в периода на възникване на цитираните по-горе задължения.

По отношение на втората предпоставка – да е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укрити факти и обстоятелства, необявени пред органа по приходи или публичния изпълнител е прието, че Г. Т. Д. като представляващ на [фирма] е бил запознат с данните в подадените данъчни декларации от дружеството. Всички подадени декларации по КСО, ГДД, както и сключените трудови договори, са подписани лично от ревизираното лице, като същият е бил наясно, че ежесечно дружеството се задължава към бюджета за данъци и ЗОВ. На следващо място органите по приходите изтъкват факта, че удържаните вноски от работниците за ЗО, ДОО, УПФ и данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения не са внесени от дружеството и Г. Т. Д. носи лична отговорност за изразходването на средствата по предназначение, различно от основанието за което са били събрани и удържани от наетите лица. По този начин лицето е знаело, че за предприятието възникват данъчни задължения и е избегнало събирането им, което е основание да се счита, че същото е бездействало. В конкретния случай физическото лице Г. Т. Д., в качеството на представляващ на [фирма] е знаел за дължимите към републиканския бюджет корпоративен данък, ЗОВ и данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения /за ревизирания период/ и е проявило недобросъвестно отношение във връзка с погасяване на задълженията на дружеството към бюджета. Според органите по приходите недобросъвестността и бездействието на Г. Т. Д. са довели до невъзможността дължимия данък и вноски да бъдат внесени от дружеството. Жалбоподателя има качеството на представляващ, поради което организира и води дейността, вследствие на което е отговорен и за задълженията, декларирани от трето упълномощено лице. По тези съображения е достигнато до заключението, че налице и вторият елемент от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

Относно третата предпоставка – причинно-следствена връзка между поведението на представляващия и невъзможността за събиране на задълженията за данъци, ревизиращият екип е установил, че [фирма] към момента на възникване на задълженията е осъществявало дейност, подавани са декларации, отчитани са приходи. Налице е и третата хипотеза, а именно бездействието на управителя за погасяване на задълженията за корпоративен данък, ЗОВ и данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по КД и ЗОВ по декларации подадени от дружеството.

По отношение на задълженията за ДДС, установени с РА, е прието, че е налице причинно-следствена връзка между необявяването на факти и обстоятелства от Г. Т. Д. в подадените СД по ЗДДС с неверни данни и намаляването на имущественото състояние на дружеството. Връзката се изразява в извършени плащания по фактурите, без да са налице реално получени услуги /във връзка с договори, сключени лично от Г. Т. Д./ и последвалата от това невъзможност на дружеството да изплати определените задължения за ДДС по ревизионните актове.

Относно наличието на четвъртата предпоставка – невъзможност установените публични задължения да бъдат събрани, ревизиращият екип е установил при извършено пълно проучване на имущественото състояние на дружеството, както е констатирано, че [фирма] не притежава активи, към които да се насочи принудително изпълнение. Задълженията на дружеството не са погасени и към момента на издаване на РА.

Относно ангажираната отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите са установили следното:

В хода на настоящото производство са извършени насрещни проверки на [фирма] /управител от 13.05.2008 г. до 24.08.2012 г. е Г. Д./ и [фирма].

При проверката на [фирма] е установено, че дружеството е извършвало плащания по личната банкова сметка на Г. Т. Д.. Установено е, че за периода от 01.10.2012 г. до 31.12.2015 г. по личната банкова сметка на лицето са постъпили суми в размер на 636 040,00 лв. с основание „служебни аванси“ и 119 982,00 лв. – „заемни средства“. Представени са аналитични сметки, договор за логистично обслужване, писмени обяснения. В представените писмени обяснения е посочено, че със сумата от служебните аванси се закриват задължения на [фирма] към [фирма].

При проверката на [фирма] е установено следното:

През 2013 г. от имуществото на дружеството са отписани ДМА – земя и сгради със значителна отчетна стойност. Съгласно дадените писмени обяснения и представените доказателства, отписаните ДМА са по публична продадени от ЧСИ С. Я., във връзка с ИД №2012744040269. С публичната продадена са погасени дължими суми към кредитор [фирма], приходна администрация и ЧСИ С. Я. – лихви, главници, данъци, такси и разноски. Към представените писмени обяснения са приложени документи - съобщение, протокол, уведомление, документ за продажба, фактура, счетоводни записи.

От страна на ревизираното лице са представени 13 авансови отчети от [фирма]. Във връзка със същите е уточнено следното: „Получените от [фирма] по лична банкова сметка на лицето Г. Д. представляват суми за изплащане на работни заплати на служителите на [фирма]. След анализ на представените авансови отчети е установено, че с получените суми от [фирма], лицето Г. Т. Д. е изплащал работни заплати на служителите на [фирма], но на стойност много по-малка, отколкото е получил /стр. 11 от РД/. Така например по авансов отчет от 28.12.2012 г. е получена сума в размер на 104 320,00 лв., изплатените заплати са в размер на 28 603,26 лв., остатък – 75 716,74 лв., които парични постъпления не са използвани за погасяване на задълженията на дружеството към държавния бюджет.

На следващо място е установено, че по банкова сметка [банкова сметка] в Е. лична разплащателна сметка на Г. Т. Д. /открита на 16.11.2005 г./, са постъпили парични суми от [фирма] общо в размер на 51 320,00 лв., които са изцяло несвързани с осъществяваната от дружеството дейност. Същите парични средства са използвани от Г. Д. за лични нужди, видно от направения от лицето превод на 01.08.2011 г. на сумата 26 123,72 Е. /с левовата равностойност в размер на 51 093,56 лв./ с основание „издаване на превод във валута“ в полза на AZV-S. AG, S. MS. A. D., GPP R.: [EGH], 1.1235, V. V. B., [банкова сметка], B., 303011 B., S.. От посочените данни е установено, че се касае за превод за операция на дъщерята на ревизираното лице - А. Д. в болница S. AG в Швейцария.

От страна на ревизираното лице не са представени документи и доказателства относно

възстановяване от негова страна на сума в размер на 51 320,00 лв. на дружество [фирма].

Въз основа на гореизложеното е прието, че получените парични постъпления по личната сметка на Г. Д., преведени от [фирма], които са изцяло несвързани с осъществяваната от дружеството дейност, общо в размер на 51 320,00 лв., представляват скрито разпределение на печалбата.

След извършен преглед на представените оборотни ведомости на [фирма] е установено записване по дебитните и кредитните обороти на счетоводна сметка „Други дългосрочни вземания и заеми“ за периода от 01.10.2012 г. до 31.12.2016 г. и за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г. При извършен анализ на същите за цитираните периоди са констатирани записани обороти с контрагенти [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. При проверката е констатирано, че няма партида, съответно записи с контрагент – физическо лице Г. Т. Д.. През тези периоди /01.01.2013 г. – 31.12.2013 г./ има получени и възстановени суми в големи размери от/на контрагенти /свързани лица по смисъла на параграф 1, т. 3 от ДР на ДОПК - [фирма], [фирма] и [фирма]/. В същото време ревизираното лице за този период има задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, които не обслужва. От извършен анализ на представените оборотни ведомости на [фирма] е установено, че за 2015 г. по счетоводна сметка 410 – „Клиенти“ е отразен кредитен оборот в размер на 271 547,99 лв., а за 2016 г. по счетоводна сметка 410 – „Клиенти“ е отразен кредитен оборот в размер на 153 285,89 лв., които суми не фигурират по дебитните обороти на счетоводни сметки от група 50 – „Парични средства“. За същите не се установява какви счетоводни операции са взети и за какви цели и по какъв начин са използвани средствата, получени от клиенти на дружеството. Вместо това е установено, че сумите които е следвало да постъпят по семката на [фирма], са постъпвали по личната сметка на ревизираното лице. След като същите не са постъпвали в касата и по разплащателните сметки на задълженото лице е достигнато до извода, че същите са отклонени за извършване на плащани различни от задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, дължими от [фирма].

При горните факти ревизиращите са приели, че е доказан фактическият състав за реализиране на отговорността по чл. 19 ал. 2 от ДОПК на Г. Т. Д..

Така на основание чл. 21, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК на Г. Т. Д. е ангажирана отговорност за деклариран, но невнесени задължения, както и определени допълнителни задължения с ревизионни актове на [фирма] за вноски за ЗО в общ размер на 67 501,43 лв. и лихва в размер на 23 377,62 лв., отговорност за корпоративен данък в размер на 374,51 лв. и лихва в размер на 2 769,69 лв., отговорност за вноски за УПФ в общ размер на 35 377,83 лв. и лихви в размер на 12 614,92 лв., отговорност за данък върху доходите по трудови и приравнените на тях правоотношения в общ размер на 97 494,69 лв. и лихва в размер на 33 826,73 лв., отговорност за ДОО в размер на 155 185,76 лв. и лихва в размер на 53 739,54 лв., отговорност за данък върху добавената стойност в общ размер на 149 095,52 лв. и лихва в размер на 63 918,08 лв.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 94-Г -514/ 25.09.2018 г. по описа на ТД на НАП С.. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното

комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 27.09.2019 г.

С решение № 1874/ 03.12.2018 г. директорът на Дирекция „ОДОП” е потвърдил Ревизионния акт, в частта му за задължения за данък върху добавената стойност за отделните данъчни периоди м.07.2012 г., м.09.2012 г., м.12.2012 г. м.01.2013 г., от м.04.2013 г. до м.09.2014 г., ведно със съответните лихви за забава;

- за задължения за вноски за ЗО за отделни данъчни периоди м.01.2012 г. и от м.04.2012 г. до м.12.2016 г., ведно със съответните лихви за забава;

- за задължения за вноски за УПФ за отделни данъчни периоди от м.04.2012 г. до м.12.2016 г., ведно със съответните лихви за забава;

- за задължения за вноски за ДОО за отделни данъчни периоди от м.04.2012 г. до м.12.2016 г., ведно със съответните лихви за забава;

- за задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за отделните данъчни периоди от м.12.2011 г. до м.11.2013 г. и от 01.2014 г. до м.12.2016 г., ведно със съответните лихви за забава;

- за задължения за лихва за корпоративен данък за 2011 г. и за корпоративен данък за 2012 г., ведно със съответните лихви за забава. Решението е връчено на 05,12,2018год, а жалбата срещу ревизионния акт е подадена на 17,12,2018г /стр.5/,т.е е допустима.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119,ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса.Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за нарушение на административно производствените правила.

Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя бяха ангажирани писмени доказателства/ стр.218-222/,множество документи от съответните ИРМ на ТД на НАП- С.,изискване на копие на изп. Дело на ЧСИ С. Я. и бе допусната ССЕ.

От заключението на ССЕ,изготвено от вещото лице Е. Т.,прието в с.з. на 24.09.2019г се установява,че В Таблица № 2 са видни обобщени по години данни за получените брутни и нетни възнаграждения за периода 01.2011г.-12.2016г. по договор за управление от [фирма] от Г. Д..

Таблица № 2			
			в лв.
№ по ред	период	сума брутно трудово възнаграждение	нетен резултат

1	2	3	4
1	2011	16800.00	15120.00
2	2012	16800.00	15120.00
3	2013	45400.00	38050.38
4	2014	90000.00	77656.32
5	2015	90000.00	77656.32
6	2016	44500.00	38540.70
7	Общо:	303500.00	262143.72

След като прегледа, анализира и провери представените документи, експертизата установи, че размерът на получените суми от Г. Д. от [фирма] по договор за логистично обслужване от 18.10.2012г., сключен между [фирма], като Възложител и [фирма] като Изпълнител е 636 040лв.

След като разгледа и анализира данните/информацията и се запозна с обясненията от дружеството, приложени в делото, както и от информацията, получена по време на проверката експертизата констатира следното:

Размерът на възнагражденията за персонала за работни заплати, които са осчетоводени по дебита на сметка 420 „Персонал“ за периода 10.2012г. – 12.2015г. са в размер на 650 520.77лв.

Размерът на изплатените възнаграждения на персонала на [фирма] за периода 10.2012г. – м. 11.2015г. е 633 040лв. видно от данните в колона № 5, ред 15 на Таблица № 5.

В отговора на въпрос № 2 и Таблица № 3 експертизата е установила, че размерът на получените суми от Г. Д. от [фирма] по договор за логистично обслужване от 18.10.2012г., сключен между [фирма], като Възложител и [фирма] като Изпълнител са в размер на 633 040лв., които са с основание на превод „служебен аванс“, т.е каквато е и сумата на изплатените работни заплати за процесния период.

Към 31.12.2015г. кредитното салдо по сметка 422 „Подотчетни лица, партида Г. Д. – Б.“ е в размер на 30 786,63лв., т.е формирано е задължение на [фирма] към Г. Д. в размер на 30 786,63лв.

По сметка 422 „Подотчетни лица, партида Г. Д. – Б.“ не е формирано вземане на [фирма] към Г. Д. в качеството му на представляващ [фирма] (сега на [фирма]) към 31.12.2015г. – периода, за който е предоставена информация.

Експертизата констатира, че от публичната продадена на имуществото на дружеството от ЧСИ не са постъпили средства в паричните сметки на дружеството.

На експертизата се предостави обратна ведомост за периода 01.01. 2013г. – 31.12.2013г. От данните, вписани в обратната ведомост са видни следните начални салда към 01.01.2013г., обороти и крайни салда към 31.12.2013г. по



паричните сметки на дружеството – Таблица № 7:  
Таблица № 7

№ по ред	Наименование и номер на сметка	начално салдо		обороты		де
		дебит	кредит	дебит	кредит	
1	2	3	4	5	6	
1	500 каса в лв.	8691.97	0	60	7977.64	774
2	5021 А. банк лв.	0	0	0	0	(
3	5022 А. банк лв.	0.06	0	845.59	0	845
4	5023 П. лв.	555.62	0	0	0	555
5	5024 П. лв.	20.16	0	0	0	20
6	5025 Е. банк	0	0	0	0	(
7	5026 Б. лв.	0.01	0	0	0.01	(
8	503 разпл. с-ка във валута	0	0	0	0	(
9	Общо:	9267.82	0	905.59	7977.65	219

След като анализира данните, които са вписани в Таблица № 7 и които са на база счетоводните записи по паричните сметки, експертизата установи следното:

\* началните салда по паричните сметки на 01.01.2013г., преди осъществената публична продажба е 9 267,82лв.;

\* дебитни обороти (приход) по паричните сметки за 2013г. в размер на 905,59лв.;

\* кредитен оборот (разход) по паричните сметки в размер на 7 977,65лв.;

\* крайни салдо, налични разполагаеми средства към 31.12.2013г. в размер на 2 195,76лв.

Счетоводното обслужване на дружеството е поето от настоящия екип от

01.10.2012г. и на експертизата не се предоставиха документи/информация към 31.03.2012г., които да се анализират и да се отговори на въпроса.

За отговор на въпроса на експертизата се предостави хронологична справка по дебита на сметка 4982 „Други дебитори“, аналитична партида „Други дебитори – Б.“ за периода 01.10.2012г. – 31.12.2015г. От данните, осчетоводени в счетоводната сметка е видно, че са извършени разплащания в размер на 1 671 442,48лв., към контрагенти на [фирма] – за ел. енергия, охрана, интернет, канцеларски материали и др. разходи.

Разплащанията от името и за сметка на [фирма] към неговите контрагенти се извършват от [фирма]. Плащанията към контрагенти на дружеството [фирма] се извършват от банковите сметки на [фирма].

В [фирма] се осчетоводява плащането към контрагенти на [фирма] ([фирма]).

Плащането се осчетоводява по следния начин:

Д-т сметка 4982 „Други дебитори“

Аналитична партида „Други дебитори – Б.“

К-т сметка 502 Разплащателна сметка

След като анализира и съпостави данните, вписани в документите:

- „Отчет за извършени плащания по договор за финансово обслужване за периода м. 10.2012г. – 12.2015г.“ и

- описът на фактури и кредитни известия, издадени от [фирма] към [фирма] по договора за финансови услуги от 25.06.2012г., както и копията на самите фактури,

Експертизата констатира следното:

\* Задължението на [фирма] по издадените от [фирма] фактури е в размер на 2 460 180,47лв., вписано в отчетите като „увеличение“ – ред 40, колона 6 от Таблица № 8. Експертизата е посочила в колона № 6 от Таблица № 8 сумата на задължението на [фирма] за всеки месец от процесния период. Това задължение е осчетоводено по кредита на сметка 400 „Доставчици – Б. АД“;

\* издаваните от [фирма] фактури към [фирма] по договора за финансови услуги от 25.06.2012г. е в размер на 2 460 180,47лв., които са осчетоводени по дебита на сметка 410 „Клиенти – М. Транспорт“.

Или между „Отчет за извършени плащания по договор за финансово обслужване за периода м. 10.2012г. – 12.2015г.“, издадени от [фирма] и издаваните от [фирма] фактури към [фирма] по договора за финансови услуги от 25.06.2012г. има съответствие - осчетоводени обороти в размер на 2 460 180,47лв. и в двете дружества.

След като извърши проверка на място, разгледа допълнително получените документи и получи информация от счетоводния екип, извършващ счетоводното обслужване на [фирма] в настоящия момент, експертизата установи следното:

\* по силата на сключения договор за логистично обслужване между [фирма] и [фирма] от 18.10.2012г. се формира задължение на [фирма] за извършената логистична дейност от [фирма] по издадените от [фирма] фактури – описани в Таблица № 9 към заключението и със стойност 2 460 180,47лв;

\* от представените документи са видни преведени от [фирма] по

личната сметка на Г. Т. Д. средства за периода 01.10.2012г. - 31.12.2015г. в размер на 636 040лв. - суми, представляващи служебни аванси – по договор за логистично обслужване;

\* от [фирма] са превеждани суми на контрагенти на [фирма] по силата на договора за финансово обслужване в размер на 1 671 442,48лв.

След като разгледа и анализира всички описани по-горе документи експертизата установи, че са извършвани следните преводи от банковите сметки на дружество [фирма] за периода 01.10.2012г. – 31.12.2015г. във връзка с договорите:

- за финансово обслужване – разплащания от банковите сметки на [фирма] от името и за сметка на [фирма] на фактури за покупка, заеми, запори, които са в размер на 1 671 422,48лв.;

- за логистично обслужване – по личната сметка на управителя на [фирма] за извършване на плащанията в брой, които са за работни заплати на персонала и са в размер на 636 040лв.

Общо преведени средства от [фирма] за периода 01.10.2012г. – 31.12.2015г. в размер на 2307482.48лв. (1 671 422,48лв. + 636 040лв.)

\* Експертизата е установила, че в [фирма], сумите които са платени по личната сметка на управителя Г. Д. се осчетоводяват по следния начин:

Д-т 422 „Подотчетни лица – Г. Д.“

К-т 502 Разплащателна сметка

Общ размер на осчетоводените суми, които са предоставени като служебен аванс на Г. Д. за периода м. 10.2012г. – м. 12.2015г. са в размер на 636 040лв. От данните в Таблица № 3 към заключението са видни датите и сумите за всяка дата, които са превеждани.

\* Плащанията от [фирма] към контрагенти на [фирма] във връзка с договора за финансово обслужване се осчетоводява по следния начин:

Д-т 4982 „Други дебитори – Б.“

К-т 502 Разплащателна сметка

С тази счетоводна операция се осчетоводява плащането на документите, издадени на името на [фирма] и платени от името и за сметка на [фирма] от [фирма]. Общият размер на разплатените документи е в размер на 1 671 442,48лв., видно от представената хронология „главна книга на сметка 4982 „Други дебитори Б.“ за периода м. 10.2012г. – 12.2015г.

\* Издадените фактури от [фирма] на [фирма] се осчетоводяват:

Д-т сметка 602 „Разходи за външни услуги“

Д-т сметка 4531 „Начислен ДДС за покупки“

К-т сметка 400 „Доставчици, Б.“

Кредитният оборот по сметка 400 „Доставчици – Б.“ е в размер на 2 460 180.47лв, видно от представената справка наименована „хронология на аналитични сметки за сметка 400 „Доставчици – Б.“ за периода 01.10.2012г. – 31.12.2015г.

Втора операция, която е във връзка с разчетните взаимоотношения между [фирма] и [фирма] е:

Д- т 400 „Доставчици - Б.“

К- т 4982 „Други дебитори – Б.“

С тази счетоводна операция се закрива салдото по сметка 400 „Доставчици - Б.“. Салдото на сметка 4982 „Други дебитори – Б.“, която сметка е разчетна и избрана като сметка, по която да се следи какво е салдото във връзка с възникналото задължение към [фирма], в зависимост от това дали е дебитно или кредитно, показва дали има вземане или задължение от/към [фирма]. В тази връзка експертизата уточнява, че фактурите, които са издадени на [фирма] от неговите контрагенти се осчетоводяват в дневниците за покупка на [фирма], а само разплащанията по тях са от [фирма], от името и за сметка на [фирма].

10.2. Осчетоводяване в [фирма]:

\* Плащанията от страна на [фирма] към контрагенти на [фирма] се осчетоводяват в [фирма] както следва:

Д-т съответната сметка за задължение към контрагента, а именно:

Сметка 400 „Доставчици“

Сметка 620 „Разходи за лихви“

Сметка 150 „Получени краткосрочни заеми“

Сметка 429 „Запори служители“

Сметка 498 „Други дебитори“

К-т 410 „Клиенти – контрагент [фирма]“

\* Издадените фактури от [фирма] на клиента [фирма] се осчетоводяват по дебита на сметка 410 „Клиенти – контрагент [фирма]“ и като приходи от група 70 „Приходи“.

От представената хронологична сметка, наименована „хронология на аналитични сметки за сметка 410 „Клиенти – М. Транспорт“ за периода 01.10.2012г. – 31.12.2015г. е видно, че дебитния оборот по сметката е в размер на 2 460 180.47лв.

\* Плащанията от страна на Управителя Г. Д. от личната му сметка за заплати на персонала се осчетоводяват:

Д-т сметка 420 Персонал

К-т сметка 410 Клиенти – контрагент [фирма]

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично, неоспорено от страните и съответстващо на събраните доказателства.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основаниято, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на СЕС/.

На първо място съдът ще се произнесе по по довода за процесуално нарушение при възлагането на ревизията, посочен от жалбоподателя. Видно от съдържанието на ЗВР, с която е образувано ревизионното производство, органът, възложил ревизията е Р. Г. Я., оправомощен в това качество

съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на териториалния директор на ТД на НАП С.. От горното следва, че е налице изискуемата компетентност както на органа, възложил ревизията, така и на ръководителя на ревизията.

В заповедта е посочен обхватът на ревизията - видовете задължения и периоди. В изпълнение на чл. 113, ал. 1, т. 6 от ДОПК е посочено конкретно юридическо лице - [фирма], за чиито задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски следва да се установи в хода на ревизионното производство отговорността по чл. 19 от ДОПК на лицето Г. Т. Д.. Определен е срок за извършване на ревизията.

Независимо от обстоятелството, че в заповедта за възлагане на ревизията не е посочено изрично в коя от двете хипотези на чл. 19, ал. 1 или ал. 2 ще се изследва отговорността на лицето като правно основание, то са налице всички изискуеми от закона реквизити. Нещо повече спрямо жалбоподателя ДДОДОП е възприел доводите му и е преценил, че следва да се ангажира единствено отговорността му по чл. 19 ал. 2 от ДОПК, доколкото за тази по ал. 1 се явява неустановена субективната страна на деянието на Д..

Досежно доводите на жалбоподателя по същество следва да се отбележи следното: Отговорността на жалбоподателя за задължения на [фирма], е обоснована от ревизиращия екип в хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Съгласно разпоредбата, когато член на орган на управление или управител на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение.

Видно от текста на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, предпоставка за реализиране на отговорност по този член е лицето, на което е вменена тази отговорност, да е управител на длъжника за времето, за което е установено наличие на неплатени от същия, публични задължения. В случая тази предпоставка е безспорно установена. Касае се за непогасени от [фирма] задължения за задълженията за корпоративен данък, за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, вноски ДОО, ЗО и УПФ са декларирани от [фирма] но не са внесени. От приобщения РА №[ЕГН]/11.07.2014 г. е констатирано, че не са извършени корекции на декларираните от дружеството резултати за посочените по горе задължени за данъци и осигурителни вноски. Тъй като не са внесени, са установени като задължение. Останалите задължения за посочените данъци и осигурителни вноски, непопадащи в обхвата на цитираната ревизия, също са декларирани, но не са внесени в търговското дружество, за което са приобщени подадените декларации за периода от 01.12.2013 г. до 31.12.2016 г.

- За задълженията за ДДС, определени с РА №[ЕГН]/11.07.2014 г. и РА №[ЕГН]/19.03.2013 г., е установено, че са в резултат на непризнато право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

- За задължения за ДДС за периода от 01.12.2013 г. до 30.09.2014 г. са декларирани от [фирма], за което са приобщени подадените СД по ЗДДС, но не са внесени.

Посочените РА не са оспорени, влезли са в сила, като заедно с подаданите справки декларации същите имат изпълнителна сила досежно установените задължения.

С разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължения за данъци или осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. Предвидени са няколко хипотези, при които възниква отговорността. Кумулативно необходимите предпоставки на чл. 19, ал. 1 от ДОПК са:

- лицето да има качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, към момента за който са установени публичните задължения на последното,

- да е налице поведение на това лице, изразяващо се в укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител,

- вследствие на това поведение, да не могат да бъдат събирани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Съгласно чл. 19, ал. 2 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление на задължено юридическо лице недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до намалението на имуществото.

През посочените периоди Г. Д. е вписан в търговския регистър като изпълнителен директор на дружеството. В този смисъл субектът на отговорността правилно е преценен от страна на ревизиращите органи. В производството по установяване на задължения на юридическо лице, както и в производство по оспорване на издадени в резултат на това ревизионни актове субект е юридическото лице, а не управителят, който не е самостоятелна страна.

Безспорно е, че органът по приходите е предприел съответните действия във връзка с изпълнение на ревизионния акт, но е налице невъзможност за събиране на установените публични вземания. Има образувано производство по принудително изпълнение на дружеството изпълнително дело пред публичния изпълнител за задължения по влезлия в сила РА. Наложени са обезпечителни мерки - запори и възбрани, проведени са изпълнителни действия, но тези действия не са достатъчни за да се погасят публичните задължения.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК от значение е недобросъвестното извършване на плащания, представляващо скрито разпределение на печалбата, и причинно следствената връзка на тези действия с намаляването на имуществото на задълженото юридическо лице, и по тази причина, неизпълнението на задължението за плащане на данъци и задължителни осигурителни вноски. С оглед на това задълженията на дружеството, биха могли да се обвържат с отговорността на Г. Т. Д., единствено ако може да бъде доказана връзката им с негово недобросъвестно

поведение. И според съда са налице данни и доказателства в тази насока. На първо място извършените преводи на парични средства от сметка на дружеството [фирма] към физическото лице Г. Т. Д. са безспорно установени. Ревизираното лице е получило сумата в размер на 51 320,00 лв. в личната си банкова сметка в [фирма]. Не са представени доказателства основанието за извършените преводи да са свързани с търговската дейност на дружеството, а напротив със сумата е заплатено медицинско лечение на дъщерята на жалбоподателя в чужбина, както и сумите да са върнати на дружеството в последствие.

В понятието „скрито разпределение на печалбата“ според дефиницията по т. 5 от § 1 на ДР на ЗКПО, попадат: сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви „а“ и „б“ /б. „а“ на т. 5 от § 1 на ДР на ЗКПО/.

По отношение на така преведените от касата и напуснали патримониума на предприятието парични средства, които освен това не са документално обосновани с надлежното издаване на първичен счетоводен документ, представляващият [фирма] не ангажира доказателства, че процесните суми са използвани за плащане на разходи или задължения, свързани с осъществяваната от дружеството стопанска дейност. Предвид изложеното, правилно органите по приходите са заключили, че се касае за скрито разпределение на печалбата, тъй като не е доказано, че липсващата сума е свързана с осъществяваната от юридическото лице стопанска дейност.

На следващо място е установено, че сумите, превеждани по личната банкова сметка на Г. Т. Д. от [фирма] в размер на 636 040,00 лв. за периода от 01.10.2012 г. до 31.12.2015 г. с основание „служебни аванси“, представляват погасяване задължения на [фирма] към [фирма]. В настоящия случай е налице противоречие в дадените обяснения от дружествата. От [фирма] се твърди, че тези средства са за покриване на задължения към [фирма], а в обясненията на [фирма] е декларирано, че се касае за средства, с които са изплащани работни заплати. Това се потвърждава и от заключението на ССЕ, което е неоспорено от страните. Отново според заключението на вещото лице сумата получена от Г. Д. от Медия транспорт Е. по договор за логистично обслужване с Б. АД/ понастоящем Спедиция логистика АД/ е 633040 лв, които са с основание за превод- служебен аванс, какъвто е и размерът на изплатените работни заплати за процесния период. След сумите са били за покриване на задължения на [фирма], остава въпросът защо не са превеждани директно на [фирма], а по личната сметка на лицето. В допълнение, може да бъде посочено, че в основанията за преводите към Г. Т. Д. е записано „служебни аванси“, при положение че физическото лице няма трудови или други отношения с [фирма].

Макар да е ясно защо това е направено от двете дружества/ очевидно по това време вече е било висящо изпълнително дело на ЧСИ С. Я., както и по него са били наложени запори по банковите сметки на Спедиция Логистика АД/ по този начин са отклонявани парични средства, които вместо да влезнат в патримониума на [фирма] са постъпвали по личната банкова сметка на

лицето, за да бъде избегнато плащането на задълженията на същото. Действително по този начин работниците и служителите в Спедиция Логистика АД не са били лишени от възнагражденията си, но в същото време не са преведени и необходимите задължения по установените данъчни и осигурителни вземания, а също така една значителна сума от над 50 000 лв е отишла по личната сметка на оспорващия и е изразходвана за неговата дъщеря за медицинско лечение . Също така, при извършения анализ на записаните дебитните и кредитните обороти по счетоводна сметка „Други дългосрочни вземания и заеми“ за периода от 01.10.2012 г. до 31.12.2013 г., е установено, че през този период има получени и възстановени суми в големи размери от/на контрагенти /свързани лица по смисъла на параграф 1, т. 3 от ДР на ДОПК/ [фирма], [фирма] и [фирма]. От извършения анализ на представените оборотни ведомости на [фирма] е видно, че за 2015 г. по счетоводна сметка 410 – „Клиенти“ е отразен кредитен оборот в размер на 271 547,99 лв., а за 2016 г. по счетоводна сметка 410 – „Клиенти“ е отразен кредитен оборот в размер на 153 285,89 лв., които суми не фигурират по дебитните обороти на счетоводни сметки от група 50 – „Парични средства“. За същите не се установява какви счетоводни операции са взети и за какви цели и по какъв начин са използвани средствата, получени от клиенти на дружеството. След като същите не са постъпвали в касата и по разплащателните сметки на задълженото лице се налага изводът, че са отклонени за извършване на плащания различни от задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, дължими от [фирма]. Към преписката е налично доказателството, изхождащо от Г. Т. Д., в качеството му на изпълнителен директор на [фирма], а именно: писмо - уведомление с изх. №219 от 22.10.2012 г., с което [фирма] /контрагент на [фирма]/ се уведомява, че всички плащания по Договор за логистично обслужване от 18.10.2012 г. следва да се правят по банкова сметка [банкова сметка] /това е лична банкова сметка на физическото лице Г. Т. Д./.

В настоящия случай поведението на лицето Г. Т. Д. е единствената причина за несъбираемост на публичните вземания. Чрез волеизявлението на управителя Г. Т. Д. всички средства към [фирма] да преминават през личната му банкова сметка е използван механизъм за отклоняване на средствата, вследствие на което приходната администрация е била лишена от възможността за събирането на задълженията на [фирма]. В резултат на отклоняването на парични средства от касата на дружеството настъпва намаление в размера на имуществото му, което от своя страна води до невъзможност за погасяване на изискуемите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Отделно от това, разходването на парични средства от касата на дружеството, което не е документално обосновано и за което не се установява връзка с обичайната дейност на [фирма], следва да се квалифицира като скрито разпределение на печалбата, което е довело до намаляване на имуществото на дружеството със сума, която надвишава задълженията за данъци.

Тъй като сумата е получена от свързано лице, в случая Г. Т. Д. е член на съвета на директорите /председател/ на [фирма], настоящата инстанция



счита, че обосновано може да се приеме, че за целите на възникване на отговорността всъщност ревизираното лице е получило скритото разпределение на печалбата.

Г. Д. Т. е подписвал документи, счетоводна и финансова документация и е разполагал с пълна информация за имущественото състояние на дружеството, знаел е за съществуващите изискуеми и непогасени задължения на [фирма], предвид което, същите е следвало своевременно да бъдат погасени с наличните по каса средства. Доколкото при действието на чл. 141, ал. 2 от **Търговския закон** /ТЗ/, управителят представлява дружеството, организира и ръководи дейността му /чл. 141, ал. 1 от ТЗ/, няма съмнение, че разполагайки с пълната информация за имущественото и финансовото му състояние, за жалбоподателя е било невъзможно да не знае, че в резултат на отклоняването на парични средства от касата на дружеството настъпва намаление в размера на имуществото му, което от своя страна води до невъзможност за погасяване на изискуемите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

В рамките на административното производство е установено, че за 2011 г., 2012 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. периодите на формиране на процесните задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, дружеството постоянно е декларирало положителни финансови резултати и не може да се квалифицира като добросъвестно поведението на управителя на дружеството – Г. Д. Т., систематичното невнасяне на декларираните резултати по СД по ЗДДС след м. 12.2011 г., задълженията за корпоративен данък за 2012 г. и 2013 г., за данък върху доходите и осигурителни вноски след 2011 г. Действително спрямо дружеството са събрали редица неблагоприятни факти- заповед на публичен изпълнител за сумата от 38097,70лв за задължения на трето лице- М. Строителни конструкции АД, образуване на изпълнително дело от П. АД за задължения на дружеството, продажба на активи на дружеството от ЧСИ С. Я. /в приетото копие на изпълнителното дело е налично удостоверение от НАП от 17.04.2013г сочещо на задължения на дружеството в минимални размери, но те трябва да се съобразяват и с събраните вече 38097,70лв от публичния изпълнител, т.е тезата на оспорващия за липса на публични задължения на Спедиция логистика АД към 2013г не е доказана по несъмнен начин.

Поради това, съдът намира за установена от събраните в хода на ревизията доказателства и неопровергана в производството по административно и съдебно обжалване на ревизионния акт причинно-следствената връзка между недобросъвестното плащане на парични средства от имуществото на [фирма] и несъбираемостта на задълженията на дружеството, представляваща последния елемент от фактическия състав на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Налице е уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, като посоченото поведение е единствената причина за несъбираемостта на публичните задължения.

Доказана е невъзможността да се съберат задълженията, въпреки предприетите действия от страна на публичния изпълнител по налагане на заповед върху сметките на дружеството. Образувано е изпълнително дело

№22150010516/2015 г., с оглед предприемане на принудително изпълнение спрямо длъжника.

По отношение на довода, че по реда на чл.19 от ДОПК могат да се установяват само задължения за главница, но не и за лихви, настоящият състав, който е запознат с висящото тълкувателно дело на ВАС № 7/2019, намира следното: Според чл.14, т.3 от ДОПК задължени са физическите и юридическите лица, които отговарят за задълженията на лицата по т.1 и 2. По т.1 задължени лица са носителите на задължението за данъци или осигурителни вноски, а по т.2 задължени са лицата, които са задължени да удържат и внасят данъци или задължителни осигурителни вноски. В чл.16 от ДОПК са определени случаите на отговорност на трето лице за задълженията на лицата по чл.14, т.1 и 2 от ДОПК. Според чл.16, ал.1 от ДОПК задълженото лице по чл.14, т.3 е лице, което в предвидените от закон случаи има задължение за внасяне на данъка или задължителната осигурителна вноска на носител на задължението или на лице, задължено да удържа и внася данъка или задължителни осигурителни вноски, които не са внесени в срок. В цитираната разпоредба са уредени две хипотези, първата от която касае хипотезите в чл.19, ал.1 и 2 от ДОПК, в които е предвидено задължение за заплащане на чуждо данъчно или осигурително задължение при определените в двете алинеи условия. Втората хипотеза на чл.16, ал.1 от ДОПК се отнася за уредената в чл.18 от ДОПК отговорност на лицата, задължени да удържат и внасят данъци и осигурителни вноски, когато не са изпълнили тези задължения. С чл.16, ал.2 от ДОПК са признати процесуални права на задължените лица по чл.14, ал.3 от ДОПК на субект в производствата по ДОПК. Според чл.16, ал.3 от ДОПК отговорността на задълженото лице по чл.14, т.3 от ДОПК обхваща данъците и задължителните осигурителни вноски, лихвите и разноските по събирането им. Цитираната правна уредба в чл.14 и чл.16 от ДОПК определя нормите в чл.16 от ДОПК като общи по отношение на конкретните хипотези в чл.18 и чл.19 от ДОПК на отговорност на третите лица по чл.14, т.3 от ДОПК. Чл. 19 от ДОПК, заедно с чл.14 и чл.16 от ДОПК попадат в глава четвърта „Задължени лица“ от ДОПК, която обхваща чл.14 до 21 от ДОПК. Отговорността по чл.19, ал.1 и 2 от ДОПК изрично в заглавието на чл.19 е определена като отговорност на трето лице и за нея е приложима разпоредбата на чл.16, ал.1 – 3 от ДОПК.

Ето защо и жалбата срещу оспорения ревизионен акт се явява неоснователна и същата ще следва на основание чл.160 от ДОПК да се отхвърли.

Приходната администрация е направила искане за присъждане на разноски, като е поискала присъждането на сумата 7580 лв съгласно действащата към 14.07.2020г редакция на чл.8 вр. чл.7 ал.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Г. Т. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], жк Захарна фабрика, [жилищен адрес] против Ревизионен акт №22002218000639-091-001/ 19.07.2018 г., в частта потвърден от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 1874/ 03.12.2018 г., с който по

реда на чл.19 от ДОПК в качеството му на изпълнителен директор на [фирма].

ОСЪЖДА Г. Т. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], жк Захарна фабрика,[жилищен адрес] да заплати на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП сумата от 7580лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: